

Yöresi: Şanlıurfa

Kimden alındığı: Mahmut Güzelgöz

Derleyen ve Notaya alan:

Halil Atılğan

SAZ

Var dım ki yur dun dan a yağ

çö ğür müş yav ru uç muş ıs sız kal mış

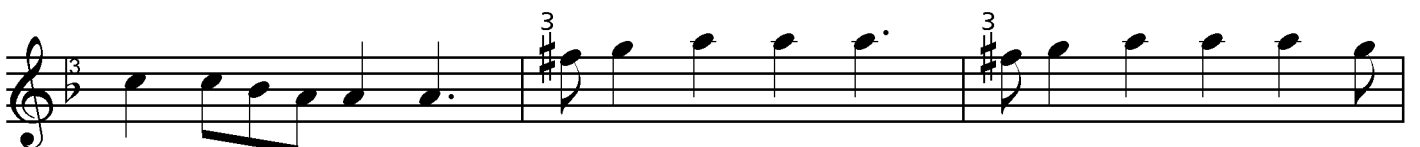
o ta ğı cam lar şı kest ol muş mey ler

dö kül müş sâ ki ler mec lis ten çek miş

a ya ğı sâ ki ler mec lis ten çek miş

a ya ğı SAZ

Yöresi: Şanlıurfa

Kimden alındığı: Mahmut Güzelgöz

Derleyen ve Notaya alan:

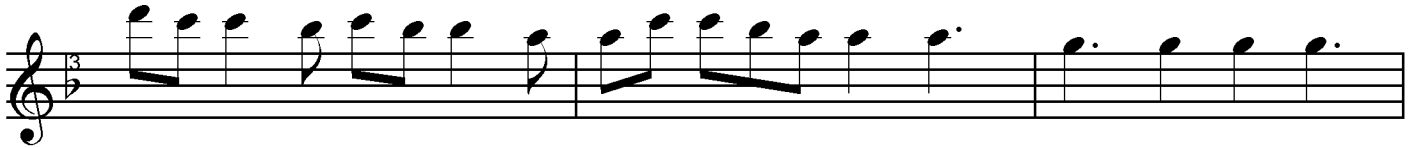
Halil Atılğan

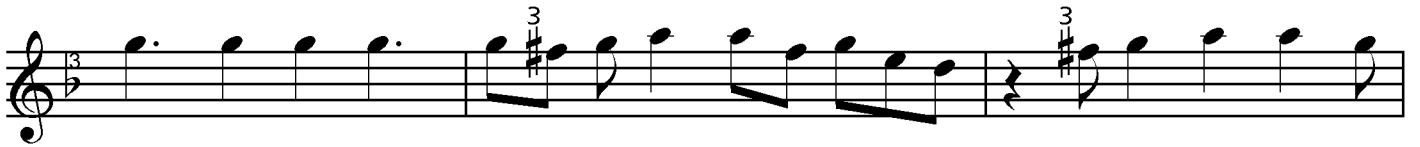
süm— bü lü şeb

bo yu gü lü— hâ— ral— miş— sü ley man tah—

tı— nı— şim— di— ma— ral— miş— zev ki şevk eh

li ni â hu za— ral— miş— ga ma teb dil—

ol— muş— ül— fe tin ça— ğı— ga— ma teb— dil—

ol— muş ül fe tin— ça— ğı— SAZ—

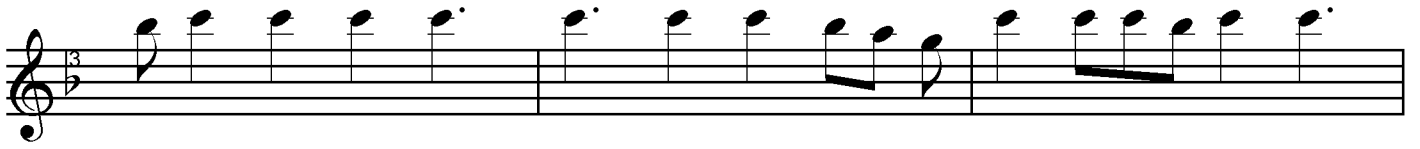

Yöresi: Şanlıurfa

Kimden alındığı: Mahmut Güzelgöz

Derleyen ve Notaya alan:

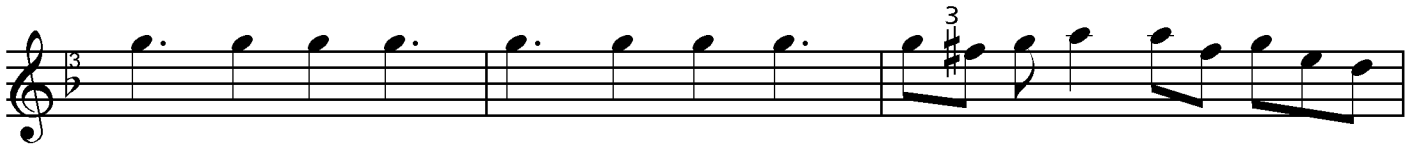
Halil Atılğan

han gi dağ da bul sam be no ma ra lı

han gi e le sor sam çeş mi ga za lı

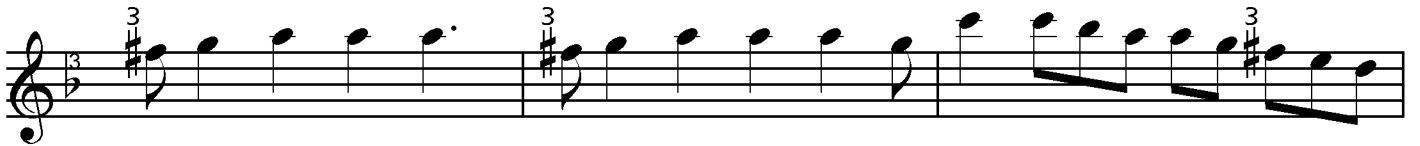
ley la sın yi tir miş mec nun mi sa li

gez miş dağ dan da ğa yok tur du ra ğı

gez miş dağ dan da ğa yok tur du ra ğı

SAZ

Yöresi: Şanlıurfa

Kimden alındığı: Mahmut Güzelgöz

Derleyen ve Notaya alan:

Halil Atılğan

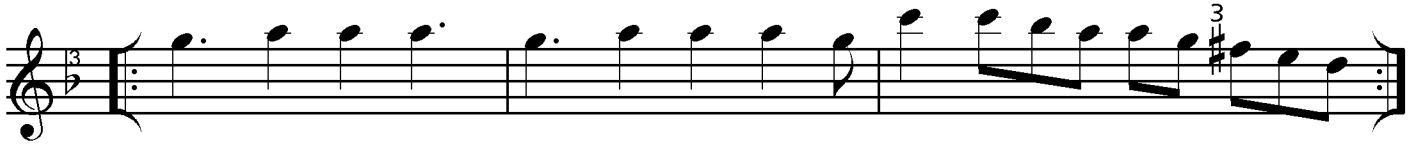
Zih ni der de lin den her za

ma nağ lar ma nağ lar var dim ki bağ

ağ lar ba ğı ba nağ lar ba nağ lar

Süm bül ler pe ri şan gül ler ka nağ lar

şey da bül bül ter ke de li o ba ğı

şey da bül bül ter ke de li o ba ğı

Metin
12.03.2013

Vardım ki yurdundan ayağ göçürmüş
Yavru uçmuş ıssız kalmış otağı
Camlar şikest olmuş meyler dökülmüş
Sâkiler meclisten çekmiş ayağı

Sümbülü şebboyu gülü hâr almış
Süleyman tahtını şimdi mar almış
Zevk-i şevk ehlini ah u zâr almış
Gama tebdil olmuş ülfetin çağı

Hangi dağda bulsam ben o maralı
Hangi ele sorsam çeşm-i gazalı
Leyla'sın yitirmiş Mecnun misali
Gezmiş dağdan dağ yoktur durağı

Ayağ göçürmek: terk etmek, göçmek

Câmlar: İçki kadehleri

Şikest: Kırık

Hâr: Üzünçten kızarmak

Mar: Yılan

Ah u zâr: Ah etmek inlemek

Gam: Acı, keder, hüzn

Ülfet: Dostluk, alışma, kaynaşma

Tebdil: Değişim, değişmek

Bağban: Bahçeye bakan sorumlu kişi

Şeyda: Aşktan aklını yitirmiş, divâne

Zihni deret elinden her zaman ağlar

Vardım ki bağ ağlar bağban ağlar

Sümbüller perişan güller kan ağlar

Şeyda bülbül terk edeli o bağı